

Kampagnen 1886 medførte igen et Driftstab af 106,000 Kr., men Kampagnen 1887 et omtrent lige saa stort Overskud.

Af de foran meddelte, paa Oplysninger fra Selskabets Bestyrelse støttede, Data fremgaar altsaa, at Fabrikken af de 9 Aar efter Rekonstruktionen vel i 4 Aar har givet Driftsunderskud, men heraf vare de 2 Aar de første i denne Række, hvor mange Vanfæligheder skulde overvindes og Erfaring erhverves, inden Forretningen kunde ventes at komme i en rolig Gang, og de 2 andre Underskudsaar falde i Sukkerkrisen, som dog for saa vidt ikke har udøvet større Virkning paa Fabrikken, end at hver Gang det følgende Aar har dækket det forudgaaendes Underskud, saa at disse Underskud maa siges at have beroet paa uberegnelige Tilfældigheder. Imidlertid har dog de 2 sidstnævnte Aars Driftstab i Forbindelse med den ved Sukkerkrisen foraarjagede store Usikkerhed skaffet Selskabets Bestyrelse store Vanfæligheder ved at opnaa den Kredit, som den efter en uheldig Kampagne ikke har kunnet undvære til Sværksættelsen af den næste. Finansministeriet har derfor ved begge disse Lejligheder maattet komme Selskabet imøde ved for sit Vedkommende at samtykke i, at det Firma, der forstrakte Selskabet med de til næste Kampagne nødvendige Forsyninger, betingelsesvis og indtil et vist Beløb fik Ret til fortrinnsvis Dækning af de i Kampagnen indbundne Produkter, (hvilke ikke vare indbefattede i Statskassens Pant), ligesom det maatte tilfuges bemeldte Firma, at Statskassen i Tilfælde af, at Selskabet maatte standse Fabrikkens Drift inden Kampagnens Tilendbringelse, vilde afstøbe det til kontraktmæssig Pris de Beholdninger af Stenkul, Sætte og Filtetklæde, som Firmaet til successiv Forsyning af Fabrikken havde oplagt paa St. Croix som sin Ejendom, dog kun for saa vidt Beholdningerne, om hvis Oplæggelse Indberetning efterhaanden skulde gøres til Gubernementet, ikke vare større end Kampagnens sitre Gennemførelse kunde anses for at have krævet. Det forholdsvis heldige Udfald af begge de paagældende Kampagner, 1885 og 1887, bevirkede imidlertid, at disse Indrømmelser ikke traadte i Virksomhed.

Tages de nævnte 9 Aar under et, har Fabrikkens Drift, i indskrænket Forstand, i Genhold til de foranstaaende Oplysninger givet et Overskud af i alt omtrent 300,000 Kr., (hvorfra som bemærket 105,644 Kr. ere indbetalte i Statskassen), og tages Hensyn til, hvad foran er bemærket om de af disse Aar, som i og for sig have givet

Underskud, tør man deraf drage den Slutning, at selve Driften i det hele taget og afsat fra Svingninger i det enkelte Aar ikke blot kan bære sig selv, men ogsaa give noget Overskud, under vedvarende gunstige Forhold endogsaa et meget klækeligt Overskud (i de 3 heldige Aar 1881—1883 var det gennemsnitlige aarlige Overskud over 165,000 Kr., altsaa 23,500 Kr. mere end den løbende 5 pCt. Rente af Aktiekapital og Statslaan). Men paa den anden Side kan man af de foreliggende Data formentlig med Sikkerhed slutte, at under saadanne vekslende Forhold, som der med Sandsynlighed maa gøres Regning paa, kan det neppe ventes, at Fabrikken fuldt ud skulde kunne svare den løbende Rente af hele den Kapital, som er anbragt i den, og at der ikke er nogen Udsigt til, at Selskabet nogensinde skulde faa sine Renterestancer til Statskassen dækkede, end mindre selve Laanet tilbagebetalt. At St. Croix Kolonialkasse har været ude af Stand til at dække sin i Anordningen af 16de Juni 1876 hjemlede Garanti for Statslaanets Forrentning og Afbetaling og for et bestemt Udbytte af Aktierne, er bekendt.

Med Aaret 1887 ender et Afsnit af Sukkerkergeriets Historie, idet de imellem Selskabet og Plantere paa St. Croix for et Tidrum af 10 Aar afsluttede Kontrakter om Levering af Rør til Fabrikken udløb med dette Aar.

Midt i April 1887 meddelte Selskabets Bestyrelse Finansministeriet, at de indledede Forhandlinger om disse Kontraktors Fornælse for længere eller kortere Tid ikke havde ført til noget gunstigt Resultat, idet af Fabrikkens tidligere Rørløvere saa mange havde nægtet at forny Kontrakterne, at Fabrikken under Forudsætning af en almindelig Høst ikke vilde kunne gøre Regning paa Levering af mere end omtrent 55 Mill. Pd. Rør Denne Tilbageholdenhed fra flere større Plantageejeres Side var efter Bestyrelsens Overbevisning en Virkning af de forhaandenværende lave Sukkerpriser, idet Planterne under Trykket heraf vilde forsøge, om de ikke ved selv at bearbejde deres Høst kunde opnaa et større pekuniært Udbytte end ved at lade den bearbejde paa Fabrikken, en Forventning, som imidlertid Bestyrelsen mente snart vilde bryde, saa at Forsøget sikkert vilde blive opgivet med indtrædende bedre Sukkerpriser. Som Sagerne imidlertid i Djæblippet stode, mente Bestyrelsen at maatte være belavet paa, at Fabrikkens Drift i næste Aars Kampagne med den ringere Rørmængde, der nu kontraktmæssigt